

DIALOG TADEUSZA KONWICKIEGO
Z ADAMEM MICKIEWICZEM – ZABAWA
DYDAKTYCZNA Z FILMEM LAWĄ

BEATA ZIELIŃSKA
TADEUSZ BANOWSKI

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania języka polskiego dla szkoły ponadpodstawowej poziom rozszerzony

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – dr Jolanta Sawicka-Jurek
Recenzja merytoryczna – Dorota Dąbrowska
Bożena Świąch
Agnieszka Ratajczak-Mucharska
Katarzyna Szczepkowska-Szcześniak

Redakcja językowa i korekta – Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna – Editio

Warszawa 2019
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat lekcji:

Dialog Tadeusza Konwickiego z Adamem Mickiewiczem – zabawa dydaktyczna z filmem *Lawa*

Klasa / czas trwania zajęć/lekcji:

II / 90 minut

Cele. Uczeń:

- przedstawia rolę reżysera w adaptacji dzieła literackiego;
- analizuje materiał źródłowy;
- wykazuje się znajomością filmu i lektury;
- poszukuje związków kadrów filmowych z cytatami;
- tworzy grę dydaktyczną;
- pisze konspekt wypowiedzi argumentacyjnej;
- uczy się przez zabawę.

Metody/techniki/formy pracy:

- tworzenie gry dydaktycznej;
- praca w parach;
- praca z filmem;
- praca z tekstem literackim.

Środki dydaktyczne:

- *Dziady* Adama Mickiewicza;
- film *Lawa* w reż. Tadeusza Konwickiego.

Opis przebiegu lekcji:

Część wstępna: Wskazanie roli reżysera w adaptacji dzieła literackiego. Uczniowie w domu zapoznają się z artykułem *Dziesięć tez na temat adaptacji literatury* Alicji Helman (<http://edukacjafilmowa.pl/dziesiec-tez-na-temat-adaptacji-literatury/>). Podczas lekcji wskazują na rolę reżysera do adaptacji dzieła literackiego.

Część właściwa: Uczniowie określają związki *Lawy* z tekstem lektury – wskazują na umiejscowienie scen niezwiązanych z treścią *Dziadów*. Następnie zapoznają się z informacjami na stronie <http://konwicki.art.pl/tworczosc/lawa/> – zwracają uwagę na komentarze w odbiorze filmu Konwickiego. Zapisują najważniejsze informacje. Nauczyciel przygotowuje wydruki kadrów z filmu *Lawa* w formacie A7 (1/8 formatu A4). Uwaga – wszystkie przygotowane sceny muszą być analogiczne do treści lektury. Praca w parach. Wyszukanie i wpisanie przez uczniów na odwrocie kadru cytatu z *Dziadów*, który zobrazowany jest w otrzymanych ilustracjach, wraz z autorem wypowiedzianych treści z lektury, oznaczeniem sceny.

Zebranie przygotowanych przez uczniów kart i losowe przydzielenie parom.
Gra dydaktyczna – rozpoznawanie przez uczniów sceny, samodzielne sprawdzenie poprawności odpowiedzi i interpretacja w kontekście znajomości całego dramatu.
Podział na 3-4-osobowe grupy. Tworzenie tematów problemowych do wypowiedzi ustnych z wykorzystaniem kadru.

Zebranie tematów z kartami przez nauczyciela i losowanie ich przez grupy.
Sporządzenie konspektu wypowiedzi ustnej ze wstępem, propozycjami argumentów i wnioskami.

Zaprezentowanie efektów pracy. Komentarz nauczyciela i ocena pracy uczniów oparta na elementach oceniania kształtującego.

Część podsumowująca: Określenie przez uczniów przydatności samodzielnie wykonanej pomocy w sprawdzeniu znajomości lektury. Przypomnienie problemów poruszonych w ułożonych przez uczniów tematach.

Komentarz metodyczny:

Samodzielne tworzenie przez uczniów pomocy dydaktycznych przygotowuje ich do wyzwań przydatnych na rynku pracy. Metoda ta jest też doskonałym narzędziem pracy dla uczniów ze SPE. Na podstawie pracy młodzieży nauczyciel może dokonać oceny zarówno za wykonane karty, jak i za znajomość lektury. W trakcie lekcji kształcone są kompetencje: w zakresie rozumienia i tworzenia informacji, wielojęzyczności, nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii, osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się. W przypadku uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi należy: zapewnić właściwe oświetlenie sali lekcyjnej i miejsca pracy, wykorzystać mocne strony ucznia, tworzyć atmosferę pracy sprzyjającą budowaniu pozytywnych emocji i doświadczeń, dostosować materiały i narzędzia do warunków i możliwości ucznia, np. w materiałach tekstowych powiększyć czcionkę, stosować zakreslenia, dostosować wymagania edukacyjne, stopień, np. wydłużyć czas pracy, umożliwić zapoznanie się z materiałem źródłowym w domu, udzielając wskazówek do pracy, zorganizować pomoc koleżeńską, stosować ocenianie kształtujące, wspierające ucznia, połączone z samooceną i oceną koleżeńską, wzmacniać ucznia pochwałą nawet za niewielkie postępy, a także udzielać informacji zwrotnej o tym, co uczeń robi dobrze, a w których miejscach popełnił błędy lub co wykonał źle, w jaki sposób może uzupełnić braki lub poprawić błędy oraz poinformować o tym, jakimi metodami może doskonalić swoje umiejętności.